

29. navadna nedelja A



*Jaz sem Gospod in drugega ni,
razen mene ni nobenega boga. (Iz 45,5)*

Prvo berilo

Izaija 45,1.4-6

Tako govori Gospod svojemu maziljencu, Kiru, katerega je prijel za desnico, da pred njim porazi narode in odpaše ledja kraljem, da pred njimi odpre duri in nobena vrata ne ostanejo zaprta: "Zaradi svojega služabnika Jakoba in svojega izvoljenca Izraela sem te poklical po imenu in te odlikoval, ne da bi me bil poznal. Jaz sem Gospod in drugega ni, razen mene ni nobenega boga, opasal sem te, ne da bi me bil poznal. Naj spoznajo od sončnega vzhóda in zahóda, da ni nobenega razen mene, jaz sem Gospod in drugega ni."

Drugo berilo

1 Tesaloničanom 1,1-5b

Pavel, Silván in Timótej tesaloniški Cerкви v Bogu Očetu in v Gospodu Jezusu Kristusu: milost vam in mir. Vedno se zahvaljujemo Bogu za vas vse, ko se vas spominjamo v svojih molitvah. Pred našim Bogom in Očetom imamo neprenehoma v spominu vaše delo vere, napor ljubezni in vztrajnost upanja v našega Gospoda Jezusa Kristusa. Vémo namreč, od Boga ljubljene bratje in sestre, da ste izvoljeni. Kajti naš evangelij ni prišel med vas samo z besedo, ampak tudi z močjo in Svetim Duhom ter s popolno zanesljivostjo.

Evangelij

Matej 22,15-21

Tisti čas so farizeji odšli in se posvetovali, kako bi Jezusa ujeli v besedi. K njemu so poslali svoje učence skupaj s herodovci in so rekli: "Učitelj, vemo, da si resnicoljuben in v resnici učiš božjo pot

ter se ne oziraš na nikogar, ker ne gledaš na osebo. Povej nam torej, kaj se ti zdi: Ali smemo dajati cesarju davek ali ne?" Jezus pa je spoznal njihovo hudobijo in rekel: "Kaj me preizkušate, hinavci? Pokažite mi davčni novc!" Dali so mu denarij. Nato jim je rekel: "Čigava sta ta podoba in napis?" Dejali so mu: "Cesarjeva." Tedaj jim je rekel: "Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega."

V razmislek

"Dajte cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je Božjega." Od l. 6 po Kr. so rimski okupatorji v Izraelu pobirali glavarino. Je imel rimski cesar pravico zahtevati ta davek od Božjega ljudstva? To vprašanje je sporno tako iz verskega kot iz političnega vidika. V deželi, kjer močni judovski nacionalizem sprejema podrejanje pod tujo oblast le s škrtanjem zob, pa je to vprašanje nevarno. Kajti ne glede na to, kako Jezus odgovori, je v nevarnosti, da ga razglasijo ali za radikalnega nacionalista, ki zavrača plačilo dajatev cesarju ali pa da izgubi svojo religiozno avtoriteto kot rabi, če davek odobrava.

"Hinavci" reče Jezus in z jasno zahtevo zakjuči debato: "Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je Božjega." Oni, katerih torbe so polne cesarjevega denarja, so de facto priznali cesarjevo nadvlado. Vendar Bog in cesar nikdar ne moreta biti enakovredna tekmeča. Ravni sta popolnoma različni. Tudi pri priznavanju cesarjevega davka je potrebno imeti Boga za tistega, kateremu pripada dejanska pokorščina. Vsaka posvetna moč je minljiva, le Božje kraljestvo je trajno in večno. Zaradi tega je Bog sam odločilna instanca, po kateri se moramo ravnati. Kajti Božja oblast ne zahteva človeških materialnih dobrin, temveč kliče samega človeka.

"Dajte cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je Božjega." S tem ko Jezus tem, ki ga sprašujejo, ne odgovori s pričakovanim da ali ne, nam da misliti, da gre pri tem za veliko bolj bistvene stvari kot za vprašanje davkov. Gre za to, da je potrebno v vsakem primeru bolj slediti Bogu kot ljudem. Kako to konkretno doseči v vseh možnih situacijah, v Svetem pismu ni končnih receptov. Prav tako nas Jezus ne razbremeni odločitve kaj je prav in kaj ne. Če želimo začutiti kaj je dovoljeno, lahko na to vprašanje odgovorimo na osnovi naše vere, našega védenja in vesti. Ne obstaja samo en pravilni da in samo en pravilni ne. Kateri odgovor je pravilen v konkretnem vprašanju, bo rastlo in zorelo v nas. Kdor daje Bogu tisto, kar Bogu pripada – svoje srce, svojo pozornost, svoje notranje in zunanje uho, temu se bo razkril odgovor tudi na včasih težka in kontroverzna vprašanja.

"Dajte Bogu, kar je Božjega!" – tu se sponatano postavi vprašanje – kaj pripada Bogu? Če pripada davek cesarju, kaj pripada Bogu? Odgovor se lahko glasi le – Bog je prisoten na vsem svetu, saj je stvarnik in je vse ustvarjeno po njem. Če je Bog prisoten povsod, potem pripada tudi Bogu vse, predvsem vsak izmed nas. Denar je danes takšen, jutri drugačen. Božja prisotnost v svarstvu pa ostaja enaka. Zaradi tega se lahko zanesemo le Nanj, zaradi tega smo lahko le Njemu nekaj "dolžni".